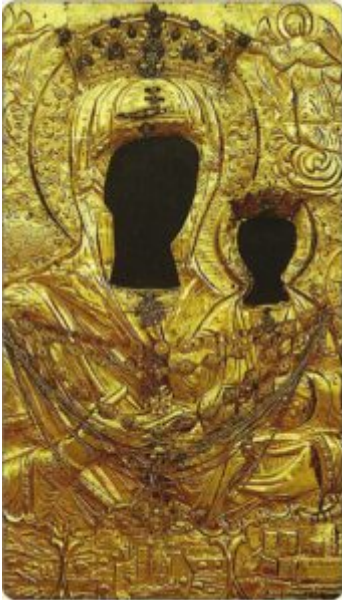

Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον την Μυρτιδιώτισσαν

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Κυθηρίων δεῦτε ἅπαν τό πλῆθος, τῆς Θεοτόκου τῷ πανσέπτῳ τεμένει
πανευλαβῶς προσέλθωμεν κραυγάζοντες· φύλαττε τήν νῆσον σου, τήν
παροῦσαν Παρθένε, τῶν ἐν βίῳ θλίψεων, καὶ παντοίας ἀνάγκης· ὅτι τῆ σὴ
Εἰκόνι ἐν χαρᾷ, Μυρτιδιώτισσα, σπεύδει ἐκάστοτε.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νύν. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ εὐρέσει τῆς σεπτῆς σου Εἰκόνας, ἀνεστομώθη δαψιλῶς ἐν Κυθήροις, τῶν
σῶν χαρίτων κρήνη, ἀνεξάντλητος· βρῦει γάρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι
χύδην, παύει δε νοσήματα, καὶ κινδύνων λυτροῦται, τούς ἐξαιτοῦντας ὅλης τῆς
ψυχῆς, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, τήν χάριν σου.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Σε Μυρτιδιώτισσα ἐπιβοῶμαι. Γερασίμου.

Ῥοδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Σωτήριον σκέπην καί ἀρωγόν, ἡ νῆσος Κυθήρων, ευραμένη σε θαυμαστῶς, τῇ σὴ προστασίᾳ καταφεύγει, Μυρτιδιώτισσα Κόρη.

Ἐφάνης ποιμένι τῷ εὐσεβεῖ, καί τὴν σὴν Εἰκόνα, ἀπεκάλυψας τὴν σεπτὴν ἀλλὰ καί νῦν φάνηθι αὐλως, καί πᾶσι δίδου, Παρθένε, τὴν χάριν σου.

Μυρίων ἠξίωσας ἀγαθῶν, τὴν νῆσον Κυθήρων, δοῦσα ταύτη ὡς θησαυρόν, τὴν σὴν χαριτόβρυτον Εἰκόνα, χάριν καί ἔλεος πᾶσι βλυστάνουσα.

Ὑψίστου Μητέρα σε συμπαθῆ, εἰδώς σοι προστρέχει, τὴν ῥῶσιν, οὕτως ἡμᾶς παράλυτος ευλαβῶς ἄλλ' ὡς τούτῳ δέδωκας πάσης νόσου ἀπάλλαξον.

Ῥοδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥῶσιν νέμουσα Κόρη, τοῖς ἐν δεινοῖς πάθεσι, τόν ἡμιπληγία παθόντα, ξένως ἰατρεύσας ὅθεν θεράπευσον, καμοῦ, τό ἄλγος Παρθένε, καί ὑγίαν δίδου μοι, ψυχῆς καί σώματος.

Τὴν ὁρμὴν ὡς πάλαι, τῶν πειρατῶν ἤλασας, τῶν ἐπιδραμόντων Παρθένε, κατὰ τῆς νήσου σου, οὕτως ἀπέλασον, τὴν καθ' ἡμῶν τῶν δαιμόνων, χαλεπὴν ἐπήρειαν, Μυρτιδιώτισσα.

Ἰλασμόν καί εἰρήνην, καί τῶν δεινῶν λύτρωσιν, τοῖς ἐγγύς καί πόρρω παρέχεις, Μυρτιδιώτισσα ὅτι τό ὄνομα, τό σόν πηγῆ εὐφροσύνης, πέλει τοῖς προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Δωρεῶν σου ἀγίων, ὡς ἀληθῶς ἔδειξας, τόν ἐν Μυρτιδίῳ ναόν σου, κρουνόν

ἀκένωτον, Μυρτιδιώτισσα· πᾶς γάρ προστρέχων ἐν τούτῳ, πάσης ἀπαλλάττεται, λύπης καὶ μᾶστιγος.

Διάσωσον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη Θεογεννήτορ, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων τούς προσιόντας τῇ θεία σου προστασία.

Ἐπίβλεπον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, ἐν εὐμενείᾳ, τούς ἐν πίστει τῷ σῶ ναῶ καταφεύγοντας, καὶ πᾶσι δίδου ὑγείαν καὶ σωτηρίαν.

Αἴτησις καὶ τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Τὴν κλήσιν τὴν σὴν, πιστῶς ἐπικαλούμενοι ἐκ βάθους ψυχῆς, πάσης χαράς πληρούμεθα, καὶ λύτρωσιν εὐρίσκομεν, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν περιστάσεων. Ἄλλ' ὦ Μυρτιδιώτισσα, ἡμῶν τάς αἰτήσεις πλήρου πάντοτε.

Ῥοδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰλαρῶς ὡς τεθέασαι, πλήρης συμπαθείας τοῖς κινδυνεύουσι, τῆς αὐτῆς μετάδος χάριτος, τοῖς σε ἀνυμνοῦσι, Μυρτιδιώτισσα.

Ὡς πλοῖον διέσωσας, ἐκ τοῦ θαλαττίου πνιγμοῦ, Πανάχραντε, οὕτω πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἡμῖν θλίψεως.

Τῶν Κυθήρων ἡ νῆσος σε, ἄγρυπνον προστάτην, Παρθένε, κέκτηται· ὅθεν χαίρει τῇ Εἰκόνι σου, καὶ τά σά κηρύττει ξένα θαύματα.

Ἰδοὺ πάντες προστρέχομεν, τῇ σὴ παναγία Εἰκόνι, Ἄχραντε, ἵνα λάβωμεν βοήθειαν, ἐκ τῆς σῆς ταχείας ἀντιλήψεως.

Ῥοδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῆς σῆς χάριτος, ὡς ἐσκέπασας τὴν νῆσον σοῦ πότε, ἐκ πανώλους λοιμικοῦ, Μυρτιδιώτισσα.

Σβέσον τά πικρά, καθ' ἡμῶν ἐχθροῦ τοξεύματα, ὡς κατέσβεσας πότε τῶν κεραυνῶν, τόν ὀλέθριον σκηπτόν, Μυρτιδιώτισσα.

Ἄνοιξον καὶ νῦν, τὴν πηγὴν τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἐπόμβρησον ὡς πάλαι τοῖς πιστοῖς, τῶν χαρίτων σου τά ῥεῖθρα τά γλυκύρροα.

Ἐχει ἡ νησίς, τῶν Κυθήρων τὴν Εἰκόνα σου, ὡς ἐχέγγυον τῆς σῆς επισκοπῆς· διὰ τοῦτο ἐν σοι χαίρουσι Κυθήριοι.

Ἦδη στ'. Τὴν δέησιν.

Παράδεισος νοητός ἀνεδείχθη, ὁ λαμπρός ἐν Μυρτιδίοις ναός σου, καθάπερ ξύλον ζωῆς ἔχων μέσον, τὴν θαυμαστήν σου Εἰκόνα, Πανάχραντε, ἐξ ἧς ὑγείαν καὶ ζωὴν, οἱ νοσοῦντες τρυγῶντες ὕμνοῦσι σε.

Ἰλύος φθοροποιῶν νοσημάτων, καὶ ποικίλων χαλεπῶν συμπτωμάτων, ῥῦσαι ἡμᾶς τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Μυρτιδιώτισσα Κόρη Πανύμνητε, ἡ ἀπαλλάξασα πολλούς, ἐκ κινδύνων καὶ πόνων καὶ θλίψεων.

Βοᾶται ἡ σὴ βοήθεια ὄντως, Κυθηρίοις ἐμφανῶς παρά πάντων· ἀλλὰ καὶ πᾶσι βοήθει ταχέως, τοῖς ἀλλαχοῦ προσφωνοῦσι τὴν κλήσιν σου, καὶ δίδου τούτοις συμπαθῶς, τὰ σωτήρια Κόρη αἰτήματα.

Οἱ νόσων κατατρυχόμενοι πόνοις, καὶ στενούμενοι ἀνάγκαις καὶ λύπαις, ἐν κατανύξει προσπέσωμεν πάντες, τῇ τῆς Παρθένου Εἰκόνι κραυγάζοντες· Μυρτιδιώτισσα Ἄγνη, δός ἡμῖν τὴν θερμὴν σου βοήθειαν.

Διάσωσον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, Θεογεννητορ, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τούς προσιόντας τῇ θεία σου προστασία.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν Κυθηρίων προστάτις καὶ ἔφορος, παντός τοῦ κόσμου δε μέγα προσφύγιον, ὑπάρχεις, Ἄγνη Ἀειπάρθενε, Μυρτιδιώτισσα, πᾶσι παρέχουσα, τὴν σὴν ὀξυτάτην ἀντίληψιν.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. τό πρόσωπον σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ελισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ελισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλία αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ελισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καὶ

εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καί πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδού γάρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλία μου. Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ ἡ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πάσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησε μοι μεγαλεία ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δε Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μήνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεός...

Μέγα καταφύγιον, Μυρτιδιώτισσα Κόρη, παντός πιστοῦ πέφνηνας, καὶ δόξα καὶ καύχημα καὶ διάσωσμα ἡ συμπαθῶς πάντας γάρ, πάντοτε προφθάνεις, τούς φωνοῦντας τὸ σὸν ὄνομα, καὶ δίδως, Ἄχραντε, τῆς μητρικῆς ἀγαθότητος, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τῶν δωρεῶν τὰ γνωρίσματα, τοῖς ἐν ἀσθενείαις, καὶ λύπαις καὶ κινδύνοις χαλεποῖς ὅθεν τὴν σὴν μεγαλύνομεν πρόνοιαν σωζόμενοι.

Σῶσον ὁ Θεός τῶν λαόν σου...

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐρρύσω πολλάκις, χαλεπῆς ἀνομβρίας, Ἀγνή, τὰ Κύθηρα, οὕτω τούς θείους ὄμβρους, τῶν οἰκτιρμῶν Κυρίου, ταῖς λιταῖς σου υἔτισεν, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀεὶ, τὰ ξένα θαύματά σου.

Μεγαλύνει σου, Κόρη, τὰ πολλά μεγαλεία ἡ νῆσος Κύθηρα ἡ αὐτόπτις γάρ τυγχάνει, τῶν εὐεργεσιῶν σου ἃς παρέχεις ἐκάστοτε, τοῖς εὐσεβέσι πιστοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀλοπίστοις.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀνωτέρους συντήρει Μυρτιδιώτισσα, τούς πίστει

προσιόντας, τῆ θεία σου πρεσβεία, ὡς πολλάκις διέσωσας, τοὺς προσελθόντας πιστῶς, τῆ θεία σου Εἰκόνι.

Ἰθύνόμενοι, Κόρη, ἀλιεῖς ἐν θαλάσση οἱ κινδυνεύσαντες, τῆ θεία χάριτι σου, ἐσώθησαν θανάτου· καὶ ἡμᾶς τανῦν ἴθυνον, ἐπὶ λιμένι Ἄγνη, τῶν θείων θελημάτων.

Ἦδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα.

Γλώσσης ἀπάσης, Μυρτιδιώτισσα, πέλει, τό σόν ὄνομα μελέτημα τό μέγα· πᾶσι γάρ παρέχεις, σωτηριώδεις δόσεις.

Ἔσωσας παῖδα, ἐξ ὕψους, Κόρη, πεσόντα, τόν φωνήσαντα τήν σήν ἀγίαν κλήσιν· οὕτω κάμε σῶσον, τῆς τοῦ ἐχθροῦ μανίας.

Ῥῶσιν ἐφεῦρον Μυρτιδιώτισσα Κόρη, καὶ παράφρονες ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου· ὅθεν κάμε ρῶσον, τῆς ἔνδον ἀσθενείας.

Ἀσθενημάτων πολυειδῶν ὡς ἰάσω, τοὺς προστρέξαντας τῆ θεία ἀρωγή σου, οὕτως ἴασαι μου τήν ψυχικήν ὀδύνην.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σεισμοῦ καὶ ἀνομβρίας, καὶ παντοίων νόσων, τῶν Κυθηρίων, τήν νῆσον διάσωζε, Μυρτιδιώτισσα Κόρη ἀνακειμένην σοι.

Ἰλέω ὄμματι σου, ἴδε τοὺς ἐστῶτας, πανευλαβῶς τῆ ἀγία Εἰκόνι σου, καὶ τάς φωνάς τούτων δέξαι Μυρτιδιώτισσα.

Μυρσίνης ἐν τοῖς κλάδοις, εὐρέθη ἡ Εἰκὼν σου, Μυρτιδιώτισσα ὅθεν ὠνόμασται, καὶ νοητόν μύρον φέρει τῶν χαρισμάτων σου.

Ὀλόφωτος ὁρᾶται, ὁ ἐν Μυρτιδίοις, Μυρτιδιώτισσα, ἅγιος οἶκός σου, ὡς πεπλησμένος τῆς δόξης τῶν μεγαλείων σου.

Ἐπίσπου ὡς καθέδρα, Κεχαριτωμένη, ἀπό κοπρίας παθόντα· ἀνύψωσον, Μυρτιδιώτισσα, κάμε τόν δοῦλον σου.

Καὶ εὐθύς.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα Μεγαλυνάρια,
Χαίροις, τῶν Κυθήρων ἡ ἄρωγός, καὶ καύχημα μέγα, καὶ γλυκεία καταφυγή·
χαίροις ὀρθοδόξων ταχεῖα προστασία, Εὐλογημένη Κόρη Μυρτιδιώτισσα.

Πάλαι ὡς ἀνεῦρε τῆ σὴ ὀμφή, ἐν κλάδοις μυρσίνης, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν,
ὁ ποιμὴν Παρθένε, ἐν εὐφροσύνῃ θεία, αὐτὴν Μυρτιδιώτισσαν ἐπωνόμασε.

Νόσους θεραπεύεις τὰς χαλεπὰς, κεραυνούς διώκεις, ἀνομβρίαν λύεις δεινὴν·
ὡς ὄντως μεγίστη, ἡ δόξα καὶ ἡ χάρις, καὶ ἡ σεπτὴ σου κλῆσις, Μυρτιδιώτισσα.

Ἦφθη ἰατρεῖον πνευματικόν, ὃ ἐν Μυρτιδίοις, θεῖος οἶκός σου καὶ σεπτός·
ψυχῶν γὰρ ἰᾶται καὶ τῶν σωμάτων πάθη, τῆ σὴ ἐπισκιάσει, Μυρτιδιώτισσα.

Ἄπαντας προφθάνεις ὡς συμπαθής, τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ τοὺς πέλας καὶ
τοὺς μακρὰν, καὶ τούτοις παρέχεις βοήθειαν ταχεῖαν ὑμνοῦντας σου τὴν χάριν,
Μυρτιδιώτισσα.

Τοὺς ἐξαιτουμένους ἀπὸ ψυχῆς, τῆς σῆς, Θεοτόκε, ἀντιλήψεως τὴν ἰσχύν, σῶζε
πάσης βλάβης, καὶ πάσης δυσχερείας, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους, Μυρτιδιώτισσα.

Ἕμνοι Δοξολογικοὶ καὶ Παρακλητικοὶ
εἰς τὴν Μυρτιδιώτισσαν, εἰς τύπον τῶν μεγαλυναρίων,*
ὦν ἡ ἀκροστιχίς: «Μητρόθεε διάσωσον»

Οἱ Ἕμνοι οὗτοι, συντεθέντες χάριτι Θεία καὶ εὐδοκία τῆς Παναχράντου διὰ τὴν
προστασίαν τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς καὶ λοιπῶν
κινδύνων, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων Σεραφεῖμ (Ιούνιος 2006), ψάλλονται
μετὰ τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Ἱεράς Παρακλήσεως καὶ κατὰ τὰς ἱεράς λιτανεύσεις
τῆς ἁγίας Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιωτίσεως. Μητρόθεε Ἄνασσα Οὐρανοῦ, ὄντως
Πλατυτέρα, καὶ Ἀγγέλων φωτοειδῶν, τῶν ἀκαταπαύστως, ὑμνούντων τὴν σὴν
δόξαν, Δέσποινα καὶ Κυρία, Θεομακάριστε.

Ἡλίου τῆς δόξης τοῦ νοητοῦ, Τῆς Δικαιοσύνης, ἀπαστράψαντος τοῖς ἐν γῆ, τοῦ
πάντων Δεσπότη, Κυρίου καὶ Σωτῆρος, Μήτηρ ὑπάρχεις ὄντως, ἡ
Παμμακάριστος.

Τεκοῦσα ἀφράστως τὸν σὸν Υἱόν, τὸν Παντεουργέτην, καὶ Σωτῆρα καὶ
Λυτρωτὴν, τὸν κόσμον λυτροῦσαι, παθῶν καὶ καχεξίας, ὡς πάντων ὑπερτέρα,

Μυρτιδιώτισσα.

Ῥᾶνον θείοις μύροις τόν σόν λαόν, ἡ ἔν μυρτιδίοις, ἀνατείλασα θαυμαστώσ, ἀγία Εἰκόνη, θαυματουργῶ καί θεία, καί δίδου τήν σήν χάριν, Μυρτιδιώτισσα.

Οἱ ἔχοντες σκέπην σήν κραταιάν, σεμνύνονται πάντες, καί καυχῶνται κατά Θεόν, σε ἔχοντες τεῖχος, καί θείαν προστασίαν, σεισμῶν πυρός καί βλάβης, διαφυλάττουσαν.

Θεράπευσον Κόρη σούς ὑμνητάς, ψυχῶν τε τάς νόσους, καί σωμάτων τάς χαλεπάς, καί ἴασαι Μῆτερ, κακῶν καί ἀσθενείας, δεινῶν ἀρρωστημάτων, Μυρτιδιώτισσα.

Ἐκ πάσης ἀνάγκης καί πειρασμῶν, χαλεπῶν κινδύνων, ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, ῥῦσαι νεολαίαν δεινῶς κλονιζομένην, καί δοκιμαζομένην, Μυρτιδιώτισσα.

Ἐξελε τούς νέους Μῆτερ Θεοῦ, παθῶν καί κινδύνων, πολυτρόπων παντοδαπῶν, κράτυνον τήν πίστιν τά ἦθη καί τό σέβας, θεία κληρονομία, Μυρτιδιώτισσα.

Δεσμῶν ἀμαρτίας φθοροποιῶν, καί πάσης κακίας, καταχρήσεων συμφορῶν, καί λευκοῦ θανάτου, εκλύτρωσαι Παρθένε, φιλότατην νεολαίαν, Μυρτιδιώτισσα.

Ιλέω σου ὄμματι στοργικῶ, καί σή εὐσπλαγχνία, διαφύλαττε μητρική, τάς νήσους Κυθήρων καί τῶν Αντικυθήρων, σεισμῶν πυρός μαχαίρας, Μυρτιδιώτισσα.

Ἀγάπην ὁμόνοιαν καί στοργήν, παράσχου συζύγοις, καί γονεῦσι Μῆτερ Θεοῦ, καί δίδου πλουσίως, χαράν καί εὐφροσύνην, πιστότητα εἰρήνην, Μυρτιδιώτισσα.

Σεισμοῦ διασώζουσα φυσικοῦ, σεισμικᾶς δονήσεις, σύ ἀπότρεψον ἠθικάς, καί ἐκ ναυαγίων, οἰκογενείας σῶζε, φρίκης διαζυγίων, Μυρτιδιώτισσα.

Ω Μῆτερ τοῦ Λόγου καί Λυτρωτοῦ, σήν χάριν αἰτοῦμεν, ἐκ καρδίας τε καί ψυχῆς, μετάνοιαν δοῦναι, σοῖς δούλοις ἀναξίοις, οἰνοποσίας πάθους, σύ ἀπαλλάττουσα.

Σωτήρα ἡ τέξασα καί Θεόν, παντοίων κινδύνων, διασώζεις καί συμφορῶν, αἰρέσεως πλάνης, σχίσματος τῆς μανίας, ἐν τάχει ἀπαλλάττεις, Μυρτιδιώτισσα.

Ο πάντων ἀγίων τάς ἀρετάς, αἰεὶ ὑπερβαίνων, ὡς ὁ Κύριος καί Θεός, Μητέρα

σου θείαν, σεμνήν Ὑπεραγίαν, πρόσδεξαι δυσωποῦσαν, Μυρτιδιώτισσαν.

Νεότητα σώζουσα ὦ Ἄγνη, ἀνθρώπους ὠρίμους, οἴκους νέους θεοσεβεῖς, καί τίμιον γῆρας, διαφυλάττειν σπεύδεις, Κυρία τῶν Ἀγγέλων, Μυρτιδιώτισσα.

Πάσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεὶ, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς
Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας θερμῶς, τῆ σὴ προστασία Παρθένε
Μυρτιδιώτισσα, καὶ τὴν χαριτόβρυτον Ἀγνήν Εἰκόνα σου, προσκυνοῦντας ἐκ
πίστεως, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ νόσων, καὶ θλίψεων ἀτρώτους φύλαττε, ἄφεισι
πταισμάτων αἰτοῦσα, καὶ εἰρήνην νέμουσα πᾶσι, τοῖς τὰ μεγαλεῖα σου
δοξάζουσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Δίστιχον·

Μυρτιδιώτισσα παράσχου μοι χάριν

Γερασίμω σπεύδοντι τῆ χάριτί σου.